

Stalin, J.W.

OVER DE TAAK VAN DE CHOZJAISTWENNIKI¹.

*Redevoering op de eerste Al-Russische conferentie van functionarissen
van de socialistische industrie.
4 februari 1931.*

www.MinisterieVanPropaganda.org

Overgenomen uit JW Stalin « Keuze uit zijn werken » Deel 2
Van pagina 232-243
EPO, Berchem, 1976

Kameraden! Het werk van uw conferentie loopt ten einde. Straks zult gij de resoluties aannemen. Ik twijfel er niet aan, of ze zullen eenstemmig worden aangenomen. In deze resoluties, - ik ken ze een weinig - zult gij de controle-cijfers van de industrie voor het jaar 1931 goedkeuren en de verplichting op u nemen ze te vervullen.

Het woord van een bolsjewiek is een ernstig woord! De bolsjewiki zijn gewend de beloften die zij doen te vervullen. Maar wat betekent de verplichting, om de controle-cijfers voor 1931 te vervullen? Dat betekent het verzekeren van een algemene toeneming van de industrieproductie met 45 %. En dat is een zeer grote taak. Nog sterker. Deze verplichting betekent, dat gij niet alleen de belofte aflegt om ons 5-jarenplan in 4 jaren te vervullen - dat is reeds een uitgemaakte zaak en daar zijn verder geen resoluties voor nodig, - *dat betekent, dat gij de belofte aflegt om het vijf-jarenplan voor de voornaamste, de doorslaggevende taken van de industrie in 3 jaren te vervullen.*

Het is uitstekend, dat de conferentie de belofte aflegt om het plan voor 1931 te vervullen, om het vijfjarenplan in drie jaren te vervullen. Maar wij hebben "door bittere ervaring" geleerd. Wij weten, dat beloften niet altijd worden vervuld. In het begin van 1930 werd ook zulk een belofte afgelegd om het jaarplan te vervullen. Toen moest de productie voor onze industrie met 31 %-32 % worden verhoogd. Deze belofte werd evenwel niet volledig vervuld. De toeneming van de industrieproductie bedroeg in werkelijkheid over 1930 25 %. Wij moeten de vraag stellen: zal hetzelfde zich niet in dit jaar herhalen? De leiders, de functionarissen van onze industrie leggen de belofte af om de industrieproductie voor 1931 met 45 % te verhogen. Maar welke garantie hebben wij, dat de belofte zal worden vervuld?

Wat is er vereist voor het nakomen van de controlecijfers, voor het toenemen van de productie met 45 %, om de uitvoering van het vijfjarenplan niet in 4, maar voor de voornaamste en doorslaggevende takken in drie jaren te bereiken?

Daarvoor zijn twee fundamentele voorwaarden vereist.

Ten eerste, dat de reële, of zoals men zich bij ons uitdrukt, "de objectieve" mogelijkheden daartoe aanwezig zijn.

Ten tweede, dat de wens en het vermogen aanwezig zijn, onze ondernemingen op zulk een wijze te leiden, dat deze mogelijkheden zullen worden verwezenlijkt.

Waren er bij ons het vorige jaar "objectieve" mogelijkheden voor de volledige vervulling van het plan? Ja, die waren er. Onbetwistbare feiten getuigen daarvan. Deze feiten zijn hierin gelegen, dat de industrie in maart en april van het vorige jaar in vergelijking met het jaar daarvoor een groei van de productie met 31 % heeft opgeleverd. Waarom, vraagt men zich af, hebben wij dan het plan voor het gehele jaar niet vervuld? Wat stond ons in de weg? Wat ontbrak er? *Het vermogen ontbrak om van de bestaande mogelijkheden gebruik te maken. Het vermogen ontbrak om de fabrieken, bedrijven, en mijnen op de juiste wijze te leiden.*

De eerste voorwaarde was aanwezig: de "objectieve" mogelijkheden voor het

vervullen van het plan. Maar wij beschikten niet in voldoende mate over het tweede vereiste: over het vermogen om de productie te leiden. En juist omdat wij te kort schoten bij het leiden van de ondernemingen, juist daarom bleef het plan onvervuld. In plaats van 31-32 % groei, bereikten wij slechts 25 %.

Natuurlijk is een groei met 25 % geen kleinigheid. Geen enkel kapitalistisch land toont in het jaar 1930 en ook thans een *toename* van de productie. Er heeft in alle kapitalistische landen zonder uitzondering een scherpe *afname* van de productie plaats. Onder zulke verhoudingen is een *groei* met 25 % een grote stap vooruit. Maar wij hadden meer kunnen geven. Daarvoor bezaten wij alle vereiste "objectieve" voorwaarden.

Welke garantie is er dus, dat het geval van het vorige jaar zich dit jaar niet zal herhalen, dat het plan volledig zal worden vervuld, dat wij van de bestaande mogelijkheden een zodanig gebruik zullen maken, als nodig is, opdat uw belofte niet voor een bepaald deel op papier blijft?

Er zijn in de geschiedenis van de staten, van de landen, van de legers gevallen geweest, dat alle mogelijkheden voor succes, voor overwinningen, aanwezig waren, maar dat al deze mogelijkheden ongebruikt bleven, omdat de leiders deze mogelijkheden niet opmerkten, er geen gebruik van wisten te maken - en de legers leden de nederlaag.

Zijn bij ons alle, voor het vervullen van de controlecijfers voor 1931 vereiste mogelijkheden aanwezig?

Ja, deze mogelijkheden zijn bij ons aanwezig.

Waaruit bestaan deze mogelijkheden, wat wordt er vereist om deze mogelijkheden tot werkelijkheid te maken?

In de eerste plaats wordt daartoe vereist, dat er in het land een toereikende hoeveelheid *natuurlijke rijkdommen* aanwezig is; ijzererts, steenkool, petroleum, graan, katoen. Zijn die er bij ons? Ja, die zijn er. Die zijn er in een grotere hoeveelheid dan in welk ander land ook. Nemen wij bv. de Oeral, die zulk een combinatie van rijkdommen vormt, als er in geen enkel ander land te vinden is. Ertsen, steenkool, petroleum, graan - wat is er al niet in de Oeral! Wij hebben in ons land alles, behalve wellicht rubber. Maar over een jaar of twee zullen wij ook rubber te onzer beschikking hebben. Van deze kant, van de kant van de natuurlijke rijkdommen, zijn wij ten volle verzorgd. Wij hebben daarvan zelfs meer dan we nodig hebben.

Wat wordt er nog meer vereist?

Vereist is het aanwezig zijn van een macht, die de wens en de kracht heeft om de exploitatie van deze geweldige natuurlijke rijkdommen in het belang van het volk vooruit te stuwten. Is er bij ons zulk een macht? Ja, die is er. Weliswaar verloopt ons werk tot exploitatie van de natuurlijke rijkdommen niet steeds zonder wrijvingen tussen onze functionarissen. Zo moest bv. verleden jaar de Sovjet-macht een zekere strijd voeren met betrekking tot het vraagstuk van de schepping van een tweede steenkool- en metaalbasis, zonder welke wij ons niet verder kunnen ontwikkelen. Maar

wij zijn deze belemmeringen reeds te boven gekomen. En binnen korte tijd zullen wij deze basis hebben.

Wat wordt er verder vereist?

Vereist is verder, dat deze macht de ondersteuning geniet van de miljoenen-massa's der arbeiders en boeren. Geniet onze macht deze ondersteuning? Ja, die geniet zij. In de gehele wereld zult gij geen andere macht vinden, die zulk een ondersteuning van de arbeiders en boeren geniet als de Sovjet-macht. Ik zal mij niet op feiten beroepen, zoals de toeneming van de socialistische wedijver, zoals de toeneming van het stootarbeiderschap, op de campagne voor de strijd ten gunste van het industriële en financiële tegenplan. Al deze feiten, waarin de ondersteuning van de Sovjet-macht door de miljoenen-massa's aanschouwelijk tot uiting komt, zijn algemeen bekend.

Wat is er nog meer nodig om de controle-cijfers voor 1931 te vervullen en te overtreffen?

Daartoe is bovendien het bestaan nodig van *zulk een systeem*, dat vrij is van de ongeneeslijke ziekten van het kapitalisme en dat een serieus voordeel tegenover het kapitalisme oplevert. De crisis, de werkloosheid, de zucht tot verkwisting, de ellende van de brede massa's - dat zijn de ongeneeslijke ziekten van het kapitalisme. Ons systeem lijdt niet aan deze ziekten, omdat de macht in onze handen is, in de handen van de arbeidersklasse, omdat wij onze huishouding planmatig voeren, planmatig de middelen accumuleren en die op de juiste wijze over de takken van de volkshuishouding verdelen. Wij zijn vrij van de ongeneeslijke ziekten van het kapitalisme. Daarin onderscheiden wij ons van het kapitalisme, daarin ligt het besliste voordeel dat wij tegenover het kapitalisme bezitten. Ziet, hoe de kapitalisten uit de crisis trachten te geraken. Zij verlagen tot het uiterste het loon van de arbeiders. Zij verlagen tot het uiterste de prijzen van de grondstoffen en de levensmiddelen. Maar zij denken er niet aan de prijzen van de industriewaren ietwat ingrijpend te verlagen. Dit betekent, dat zij ten koste van de hoofdmassa der warenconsumenten, ten koste van de arbeiders, de boeren, de werkers van de landen, die grondstoffen en levensmiddelen voortbrengen, uit de crisis willen geraken. De kapitalisten zagen de tak door, waarop zij zitten. En inplaats van een uitweg uit de crisis is een verscherping van de crisis het resultaat, een opeenhoping van nieuwe voorwaarden, die naar een nieuwe, nog scherpere crisis voeren. Ons voordeel ligt hierin, dat wij geen crisissen van overproductie kennen, dat wij geen miljoenen werklozen hebben of zullen hebben, dat er bij ons geen anarchie in de productie is, omdat wij onze huishouding planmatig voeren. Maar dat is nog niet alles. Wij zijn het land waar de industrie het sterkst is geconcentreerd. Dat betekent, dat wij onze industrie op de grondslag van de beste techniek kunnen opbouwen en dat wij dank zij dat feit een ongekennde productiviteit van de arbeid en een ongekennd tempo van de accumulatie kunnen tot stand brengen. Onze zwakheid in het verleden lag in het feit, dat deze industrie op het versplinterde en kleine boerenbedrijf berustte. Maar dat was *in het verleden*. Thans is dit al reeds niet meer het geval. Morgen, wellicht over een jaar, zullen wij het land met de grootste landbouw ter wereld zijn. De sovchozen en de kolchozen - en zij zijn vormen van grootbedrijf - hebben dit jaar reeds de helft van al ons voor de markt bestemd graan geleverd. En dit betekent dat ons stelsel, het

sovjetstelsel, ons zulke mogelijkheden geeft om snel vooruit te komen, waarvan geen enkel burgerlijk land ook maar kan dromen.

Wat is er verder vereist om met zevenmijlslaarzen voorwaarts te schrijden?

Vereist is verder het bestaan van een partij, die in voldoende mate aaneengesloten en eensgezind is om de inspanning van de beste mannen en vrouwen uit de arbeidersklasse op één punt te richten en die ervaring genoeg bezit om niet voor de moeilijkheden terug te schrikken, om systematisch een juiste, revolutionaire, bolsjewistische politiek door te zetten, Hebben wij zulk een partij? Ja. Is haar politiek juist? Ja, zij is juist, want zij behaalt belangrijke successen. Dit erkennen heden ten dage niet alleen de vrienden, maar ook de vijanden van de arbeidersklasse, Zie maar eens, hoe al die bekende "geachte" gentlemen - Fish in Amerika, Churchill in Engeland, Poincaré in Frankrijk, tegen onze partij bulderen en razen. Waarom bulderen en razen zij? Omdat de politiek van onze partij juist is, omdat zij succes op succes oplevert,

Ziehier kameraden, al de mogelijkheden, die ons het verwezenlijken van de controle-cijfers voor 1931 vergemakkelijken, die ons de mogelijkheid schenken het vijfjarenplan in 4 jaren en in de beslissende takken zelfs in drie jaren te vervullen, De eerste voorwaarde voor het vervullen van het plan, de "objectieve" mogelijkheden, zijn bij ons dus aanwezig.

Is de tweede voorwaarde bij ons aanwezig - het vermogen om van deze voorwaarden gebruik te maken?

Anders gezegd worden bij ons de fabrieken, bedrijven en mijnen op de juiste wijze geleid? Staat er hier alles gunstig voor?

Helaas staat hier er niet alles gunstig voor. En als bolsjewiki moeten wij dit ronduit en openlijk erkennen.

Wat betekent het leiden van de productie? Bij ons wordt het vraagstuk van de leiding van de ondernemingen niet altijd op bolsjewistische wijze bekeken. Bij ons is men niet zelden van mening, dat leiden, dat betekent het ondertekenen van papieren. Dat is betreuenswaardig, maar het is een feit. Soms herinnert men zich onwillekeurig de Pompadoursⁱⁱ van Ssjedriu. Herinnert u, hoe mevrouw Pompadour de jonge Pompadour leerde: breek je hoofd niet over de wetenschap, verdiep je niet in de zaak, laten anderen zich daar maar mee bezighouden, dat is jouw zaak niet - jouw zaak is het. te leiden, papieren te ondertekenen. Wij moeten tot onze schande erkennen, dat er ook onder ons, bolsjewiki, niet weinigen zijn, die door middel van het ondertekenen van papieren leiding geven. Maar om zich in de zaak te verdiepen. de techniek te leren beheersen en werkelijk leider van de zaak te worden, daarvan - geen spoor.

Hoe kon het geschieden dat wij, bolsjewiki, die drie revoluties hebben gemaakt, die zegevierend uit de verbitterde burgeroorlog te voorschijn zijn gekomen, die de ontzaglijke taak van het scheppen van een industrie hebben vervuld en de boeren op de weg van het socialisme hebben gebracht - hoe kon het geschieden, dat wij, wat de leiding van de productie betreft. voor een stuk papier de zeilen strijken?

De oorzaak ligt hier in het feit, dat het makkelijker is een stuk papier te ondertekenen dan de productie te leiden. En ziet, vele chozjaïstwenniki hebben deze weg van de minste weerstand ingeslagen. Hier staan ook wij, de centrale instantie, schuldig. Een jaar of tien geleden werd de leuze verkondigd: "Daar de communisten de techniek van de produktie nog niet kennen zoals het behoort, daar zij het besturen van de economie nog moeten leren, laten de oude technici en ingenieurs, de specialisten daarom de productie leiden en bemoeit gij, communisten u niet met de techniek van de zaak, maar bestudeert, zonder in te grijpen de zaak, de techniek, bestudeert onverpoosd de wetenschap van leiding te geven aan de productie, om later tezamen met de ons toegewijde specialisten echte leiders van de productie, echte leiders van de zaak te worden". Dat was de leuze. En wat is er in werkelijkheid geschied: Het tweede gedeelte van deze formule werd overboord geworpen, omdat leren moeilijker is dan het ondertekenen van papieren en het eerste gedeelte van de formule werd vervlakt, het niet-bemoeien uitgelegd als het afzien van de bestudering van de productie-techniek. Als resultaat werd er een schadelijke en gevaarlijke nonsens verkregen, waarvan wij ons hoe eerder hoe liever moeten bevrijden.

Het leven zelf heeft ons meer dan eens het sein gegeven dat op dit gebied niet alles in orde is. Het Sjachty-proces was het eerste signaal. Het Sjachty-proces toonde aan, dat het de partijorganisaties en de vakverenigingen aan revolutionaire waakzaamheid ontbrak. Het toonde aan, dat onze chozjaïstwenniki in technisch opzicht op schandelijke wijze ten achter zijn, dat sommige onzer oude ingenieurs en technici, die ongecontroleerd werken, gemakkelijk naar de kant van de sabotage afzakken, des te meer, omdat zij onophoudelijk door "voorstellen" van de vijanden uit het buitenland worden aangehitst. Het tweede signaal was het proces van de "Industriepartij".

Natuurlijk ligt aan de sabotage de klassenstrijd ten grondslag.

Natuurlijk verweert de klassevijand zich verwoed tegen de socialistische aanval. Maar dat alleen is niet voldoende, om deze weelderige opbloei van de sabotage te verklaren. Hoe kon het geschieden, dat de sabotage zulke grote afmetingen aannam? Wiens schuld is dat? Wij zelf zijn daaraan schuldig. Hadden wij de kwestie van de leiding van de huishouding anders gesteld, waren wij veel vroeger tot het bestuderen van de techniek van de zaak, tot het beheersen van de techniek overgegaan, hadden wij ons vaker en met meer kennis van zaken met de leiding van het bedrijfsleven bemoeid, dan zou het de saboteurs niet zijn gelukt ons zoveel schade te berokkenen.

Wij moeten zelf specialisten, leiders van de zaak worden, wij moeten ons zelf tot de technische kennis keren - dat is het, waarop ons het leven heeft gestoten. Maar noch het eerste signaal, noch zelfs het tweede signaal heeft de noodzakelijke ommekeer tot stand gebracht. Het is tijd, het is al meer dan tijd, dat wij ons zelf de techniek keren. Het is tijd, de oude, afgedane leuze van het zich niet met de techniek bemoeien, overboord te gooien en zelf specialisten, zelf kenners van de zaak, zelf volslagen leiders van de zaak te worden.

Dikwijls vraagt men waarom er bij ons geen eenhoofdige leiding bestaat. Die is er niet en zal er niet zijn, zolang wij de techniek niet beheersen. Zolang er onder ons,

bolsjewiki, niet een voldoende aantal mensen zal zijn, die met de vraagstukken van de techniek, de economie en de financiën goed op de hoogte zijn, zolang zal er bij ons geen werkelijke eenhoofdige leiding zijn. Schrijft zoveel resoluties als gij maar wilt en zweert bij hoog en bij laag, maar wanneer gij de techniek, de economie en de financiën van het bedrijf, van de fabriek, van de mijn niet beheerst, zal het tot niets leiden en zal er geen eenhoofdige leiding bestaan.

Het is dus onze taak, zelf de techniek te leren beheersen, zelf leiders van de zaak te worden. Dit alleen geeft de waarborg, dat onze plannen tenvolle zullen worden vervuld en de eenhoofdige leiding zal worden ingevoerd.

Dat is natuurlijk geen gemakkelijke, evenwel een volkomen uitvoerbare zaak.

Wetenschap, technische ervaring, kennis - dat alles kan men verwerven. Vandaag ontbreken ze, maar morgen zullen ze er zijn. De hoofdzaak is hier, dat men de vurige bolsjewistische wens koestert om de techniek en de wetenschap van de productie te leren beheersen. Wanneer men het vurig wenst kan men alles bereiken, kan men alles overwinnen.

Soms stelt men de vraag, of het niet mogelijk is de tempo's wat te verlangzamen, de beweging wat in te houden. Neen, dat kan niet kameraden! De tempo's kunnen niet worden verlangzaamd! Integendeel, zij moeten naargelang van de krachten en de mogelijkheden worden versneld. Dat eisen van ons onze verplichtingen tegenover de arbeiders en de boeren van de U.S.S.R. Dat eisen van ons onze verplichtingen tegenover de arbeidersklasse van de gehele wereld.

De tempo's inhouden, dat betekent achterblijven. En achterblijvers worden verslagen. Maar wij willen niet verslagen worden. Neen, dat willen wij niet! De geschiedenis van het oude Rusland bestond onder meer daaruit, dat het onophoudelijk wegens zijn achterlijkheid werd geslagen. Het werd geslagen door de Mongoolse Khans. Het werd geslagen door de Turkse Beys. Het werd geslagen door de Zweedse feodalen. Het werd geslagen door de Pools-Litouwse pans. Het werd geslagen door de Engels-Franse kapitalisten. Het werd geslagen door de Japanse barons. Het werd wegens zijn achterlijkheid door allen geslagen. Wegens zijn militaire achterlijkheid, wegens zijn culturele achterlijkheid, wegens de achterlijkheid van zijn staat, van zijn industrie, van zijn landbouw. Het werd geslagen omdat dit voordelen opleverde en ongestraft bleef. Herinnert U de woorden van de dichterⁱⁱⁱ van voor de revolutie:

"Gij zijt armzalig en rijk
Mchtig en machteloos tegelijk
Moedertje Rusland."

Deze woorden van de oude dichter hebben deze heren zich goed ter harte genomen. Zij sloegen er op los en zeiden daarbij: "je bent rijk" - dus kan men zich op jouw kosten verrijken. Zij sloegen er op los en zeiden: "Jij bent armzalig en machteloos", dus mag men je ongestraft slaan en beroven. Zo is nu eenmaal de wet van de uitbuiters - de achterlijken en zwakken te slaan. Dat is de roofdierenwet van het kapitalisme. Jij bent achterlijk, jij bent zwak - dus heb jij ongelijk, dus mag men je slaan en knechten.

Je bent machtig, dat wil zeggen, dat je gelijk hebt en dus moet men zich voor je in acht nemen.

Daarom mogen wij niet langer ten achter blijven.

In het verleden hadden wij geen vaderland en konden wij het niet hebben. Maar thans, nu wij het kapitalisme ten val hebben gebracht en bij ons de arbeiders aan de macht zijn - nu hebben wij een vaderland en zullen wij zijn onafhankelijkheid verdedigen. Zoudt gij willen, dat ons socialistische vaderland werd verslagen en dat het zijn onafhankelijkheid zou verliezen? Maar zo gij dit niet wilt, moet gij in de kortst mogelijke termijn zijn achterlijkheid liquideren en in de opbouw van zijn socialistische huishouding werkelijk bolsjewistische tempo's ontwikkelen. Andere wegen zijn er niet. Daarom zei de Lenin tijdens de Octoberrevolutie: "òf de dood, òf de vooraanstaande kapitalistische landen inhalen en voorbij streven".

Wij zijn bij de vooraanstaande landen 50 à 100 jaar ten achter gebleven. Wij moeten deze afstand op snelle wijze in tien jaar afleggen. Of wij doen dit, òf men drukt ons dood.

Dat wordt ons opgelegd door onze verplichtingen tegenover de arbeiders en de boeren van de U.S.S.R

Maar wij hebben nog andere, gewichtiger en belangrijker verplichtingen. Dat zijn de verplichtingen tegenover het wereldproletariaat. Zij vallen samen met de verplichtingen van de eerste soort. Wij stellen ze echter hoger. De arbeidersklasse van de U.S.S.R. is een deel van de arbeidersklasse van de gehele wereld. Wij hebben niet alleen met de krachten van de arbeidersklasse van de U.S.S.R. overwonnen, maar ook dank zij de ondersteuning van de arbeidersklasse van de gehele wereld. Zonder deze ondersteuning had men ons reeds lang in stukken gescheurd. Men zegt, dat ons land de stootbrigade van het proletariaat van alle landen is. Dat is uitstekend gezegd. Maar dat legt ons de ernstigste verplichtingen op. Terwille waarvan ondersteunt ons het internationale proletariaat, waaraan hebben wij deze ondersteuning te danken? Aan het feit, dat wij ons als eersten in de strijd tegen het kapitalisme hebben geworpen, dat wij de eersten waren, die de macht van de arbeiders hebben opgericht, de eersten, die het socialisme begonnen op te bouwen. Aan het feit, dat wij een werk volbrengen, dat in geval van sukses, de gehele wereld ondersteboven zal keren en de gehele arbeidersklasse zal bevrijden. Maar wat is er vereist om succes te hebben? De liquidatie van onze achterlijkheid, het ontwikkelen van hoge bolsjewistische tempo's bij de opbouw. Wij moeten ons zo snel vooruit bewegen, dat de arbeidersklasse van de gehele wereld, die ons gadeslaat, zal kunnen zeggen: dat is mijn voorhoede, dat is mijn stootbrigade, dat is mijn arbeidersmacht, dat is mijn vaderland - zij doen hun werk, ons werk, goed, laten wij hen tegen de kapitalisten ondersteunen en de wereldrevolutie aanwakkeren. Zijn wij verplicht de verwachtingen van de arbeidersklasse van de gehele wereld te rechtvaardigen en onze verplichtingen tegenover hen te vervullen? Ja, dat moeten wij, wanneer wij ons niet geheel en al met schande willen overdekken.

Dat zijn onze binnenlandse en internationale verplichtingen.

Gij ziet, dat zij ons bolsjewistische ontwikkelingstempo's voorschrijven. Ik wil niet zeggen, dat er in de laatste jaren bij ons ten aanzien van de leiding der volkshuishouding niets gedaan is. Er is zelfs zeer veel gedaan. Wij hebben de productie van de industrie, vergeleken bij vóór de oorlog, verdubbeld. Wij hebben het grootste landbouwbedrijf ter wereld geschapen. Maar wij zouden nog veel meer hebben kunnen doen, indien wij ons in deze tijd zouden hebben ingespannen om de productie, haar technische, financiële en economische kant werkelijk meester te worden.

In uiterlijk tien jaren moeten wij de afstand afleggen, die wij bij de vooraanstaande kapitalistische landen ten achter zijn gebleven. Daarvoor zijn bij ons alle "objectieve" voorwaarden aanwezig. Het enige wat ontbreekt is het vermogen op de juiste wijze deze mogelijkheden aan te grijpen. En dat hangt van ons af. Alleen van ons! Het is tijd, dat wij deze mogelijkheden leren gebruiken. Het is tijd, dat wij een einde maken aan het voze standpunt om zich niet met de productie te bemoeien. Het is tijd, zich een ander, een nieuw, een met de tegenwoordige periode overeenstemmend standpunt eigen te maken: zich met alles te bemoeien. Ben je de directeur van een bedrijf, bemoei je dan met alle zaken, dring daarin door, laat je niets ontgaan, studeer en studeer steeds weer. De bolsjewiki moeten de techniek leren beheersen. Het is tijd, dat de bolsjewiki zelf specialisten worden. De techniek beslist in de rekonstructieperiode alles. En een chozjaïstwennik, die de techniek niet wenst te leren, die de techniek niet wenst te beheersen - dat is een klucht, maar geen chozjaïstwennik.

Men zegt, dat het moeilijk is de techniek te beheersen. Dat is niet juist! Er zijn geen vestingen die de bolsjewiki niet kunnen innemen. Wij hebben een reeks van de moeilijkste taken vervuld. Wij hebben het kapitalisme omvergeworpen. Wij hebben de macht gegrepen. Wij hebben de grootste socialistische industrie opgebouwd. Wij hebben de middenboer op weg naar het socialisme gebracht. Het allerbelangrijkste uit het gezichtspunt van de opbouw hebben wij reeds volbracht. Er rest ons slechts weinig: de techniek te bestuderen, de wetenschap te beheersen. En wanneer wij dat zullen hebben gedaan, zullen wij er een tempo inzetten, waarover: wij thans niet eens durven dromen. En dat zullen wij volbrengen, indien wij het waarlijk willen!

ⁱ Chozjaïstwenniki: bedrijfsleiders, fabrieksdirecteuren, economen enz. - *Vert.*

ⁱⁱ Pompadours - benaming voor bureaucraten bij de Russische satiricus Saltykov-Ssjedrin -- *Vert.*

ⁱⁱⁱ Nekrasov. - *Vert.*